

РЕШЕНИЕ

№ 5831

гр. София, 26.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **6014** по описа за **2020** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СДРУЖЕНИЕ С НЕСТОПАНСКА ЦЕЛ СПОРТЕН КЛУБ „ПУЛС“ срещу Решение №21769/23.01.2020г. на СРС, 9 състав по н.а.х.д. №2552/2017г. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ №45/22.12.2016г., издадено от Председателя на Комисията за защита на личните данни, с което на сдружението на основание чл.42, ал.1 от ЗЗЛД е наложена имуществена санкция в размер на 11 000 лева, за нарушение по чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД. Касаторът твърди, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон и е необосновано, съобразно установената фактическа обстановка и приетите по делото доказателства. Счита, че следва да се приложи чл.3, ал.2 от ЗАНН, тъй като разпоредбата на чл. 2 от ЗЗЛД е била отменена изцяло, преди датата на постановяване на решението. Като субект на административнонаказателна отговорност в решението се сочи дружество – търговец, което не кореспондира с правния статут на жалбоподателя, който е регистриран по ЗЮЛНЦ и не е субект по ЗЗЛД. Твърди се, че Сдружението има право да съхранява копие от личната карта на членовете – спортисти, длъжно е да може да ги идентифицира и да проверява данните им, за което в Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпиране на пари се изисква снемане на копие на документа за самоличност – чл.2, ал.1 от ППЗМИП. В ЗЗЛД никъде няма изрична забрана за съхраняване на копие от личната карта, като

А. Г. Д. доброволно я е предоставила. Претендират се разноси.

В откритото съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответната страна се представлява от юрк. М., която представя писмени бележки и моли да се потвърди решението на районния съд като правилно.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София град, XXI-касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна се установява, че при извършена проверка по сигнал от служители на КЗЛД на 16.08.2016г. е съставен АУАН за това, че в качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД, при сключване на договор за членство в сдружение „Спортен клуб „Пулс“ –С.“, сдружението е извършило действия по съхраняване на копие от документ за самоличност на А.Г.Д., без тези данни да са съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които данните са обработват, което е нарушение на разпоредбата на чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД. При проверката е проверено досието на подателката на сигнала, при което е установено, че то съдържа регистрационен формуляр за членство в сдружение „Спортен клуб „Пулс“ – С.“, заявление за членство в сдружението, както и копие на документ за самоличност (лична карта).

За да постанови оспореното съдебно решение, СРС е приел, че производството по издаване на НП е проведено законосъобразно, спазен е и материалният закон, нарушението е извършено.

Настоящият касационен състав намира така постановеното решение за правилно.

Съгласно посоченият за нарушен чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД, (понастоящем чл.2 е отменен - ДВ, бр. 17 от 2019г.), личните данни, които обработва администраторът на лични данни трябва да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. В предходните точки 1. и 2. на същата алинея е поставено императивно изискване личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно и да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон.

Чл. 2 от ЗЗЛД е отменен след влизането в сила от 25.05.2018г. на пряко приложимият Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).

Според определенията на чл.4 от Регламента:

1) „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“);

физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице;

2) „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване;

Член 5 от Регламента съдържа принципите, свързани с обработването на лични данни.

1. Личните данни следва да са:

а) обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните („законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“);

б) събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; по-нататъшното обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели не се счита, съгласно член 89, параграф 1, за несъвместимо с първоначалните цели („ограничение на целите“);

в) подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум“);

г) точни и при необходимост да бъдат поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват („точност“);

д) съхранявани във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данните за период, не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват личните данни; личните данни могат да се съхраняват за по-дълги срокове, доколкото ще бъдат обработвани единствено за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели съгласно член 89, параграф 1, при условие че бъдат приложени подходящите технически и организационни мерки, предвидени в настоящия регламент с цел да бъдат гарантирани правата и свободите на субекта на данните („ограничение на съхранението“);

е) обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки („цялостност и поверителност“);

2. Администраторът носи отговорност и е в състояние да докаже спазването на параграф 1 („отчетност“).

В Член 6 на Регламента е посочено, че:

1. Обработването на лични данни е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия:

а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;

б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;

в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;

г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;

д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;

е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Буква е) на първа алинея не се прилага за обработването, което се извършва от публични органи при изпълнението на техните задачи.

...

Член 7 изисква:

1. Когато обработването се извършва въз основа на съгласие, администраторът трябва да е в състояние да докаже, че субектът на данни е дал съгласие за обработване на личните му данни.

2. Ако съгласието на субекта на данните е дадено в рамките на писмена декларация, която се отнася и до други въпроси, искането за съгласие се представя по начин, който ясно да го отличава от другите въпроси, в разбираема и лесно достъпна форма, като използва ясен и прост език. Някоя част от такава декларация, която представлява нарушение на настоящия регламент не е обвързваща.

От събраните по делото доказателства (писмени и гласни) се установява, че при извършената проверка на сдружението с нестопанска цел, на адреса на управление се установява, че на място се съхранява от сдружението копие от личния документ за самоличност на А. Г. Д. – подателка на сигнала до КЗЛД, заверено с „вярно с оригинала“. Липсва изрично писмено съгласие на притежателя на личната карта за съхраняване на данните, които се съдържат в нея. По смисъла на „Регламент (ЕС) 2016/679“ в личната карта на българските граждани се съдържат лични данни – пълното име, идентификационен номер, пол, дата на раждане, адрес, ръст, цвят на очите, подпис, снимка – всички представляващи информация, чрез която физическото лице може да бъде напълно идентифицирано.

Видно от подадения сигнал и сметите показания на Д. в съдебна зала, същата заявява, че е искала само да ползва фитнес център и СПА, за което и сключила договор за 5 месеца. Същата не е имала и не е заявявала съгласие да бъде картотекирана като професионален спортист или аматьор, за да се прилагат спрямо нея мерките по ЗМИП, не искала да стане и не е член на спортния клуб и на сдружението с нестопанска цел, няма доказателства да ѝ е бил връчен Устав или да е подписвала учредителни документи, не е участвала в общите събрания, не знае защо са ѝ връчили за попълване регистрационен формуляр, в който има отбелязване, че ще заплаща членски внос и е била въведена в заблуждение, без да са ѝ разяснени целите, за които е била копирана представената от нея за идентификация лична карта. За целите на сключения договор за ползване на фитнес и СПА услуги, съхраняването на копие от

личната ѝ карта, съдържаща изброените по-горе лични данни, се явява в нарушение на действащият към момента на нарушението чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД. Няма основание за прилагане на чл.3, ал.2 от ЗАНН, след отмяната на цитираната разпоредба, тъй като деянието е в противоречие с принципите на „Регламент (ЕС) 2016/679“ - обработването на информацията относно цвят на очите, пол, адрес, дата на раждане, подпис и изобщо фотокопиране на идентификационен документ, съдържащ всички идентификационни данни за лицето не се явява необходимо за сключване и изпълнение на договора за ползване на предлаганата от сдружението услуга. Обработването не е необходимо и за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора, нито с цел да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице, нито пък за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, предоставени на администратора. Санкционираното сдружение не представя доказателства, че обработването е необходимо за целите на легитимните му интереси като администратор. Твърди в жалбата, но не представя по делото доказателства за дадено съгласие за съхраняване на копие от личната карта на клиентката на фитнес центъра. Поради изложеното, правилно е прието от АНО и въззивния съд, че е налице обработване, чрез съхраняване на лични данни на сигналподателката по начин, който е неотносим, несвързан със и надхвърлящ целите, за които законосъобразно е позволено да се събират лични данни.

Относно размера на имуществената санкция, в предишната редакция на чл.42, ал.1 от ЗЗЛД (Изм. - ДВ, бр. 81 от 2011 г.) е предвидено за нарушения по чл. 2, ал. 2 и ал. 3 и чл. 4 администраторът на лични данни да се наказва с глоба или с имуществена санкция от 10 000лв. до 100 000 лв. Допуснатите техническите грешки в обжалваното решение – изписване на санкционираното лице като търговец и дружество не се отразяват на законосъобразността на наложената му санкция, тъй като същото, като администратор на лични данни, представлява субект на отговорността. Санкцията от 11 000 лева е почти на минималния размер, поради което не се явява необосновано и несправедливо определена.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, XXI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №21769/23.01.2020г. на СРС, 9 състав по н.а.х.д. №2552/2017г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.